

สรุปผลการดำเนินการขับเคลื่อนนโยบายของกรมปศุสัตว์
ระดับพื้นที่ (DLD Co-ordinator : DLD-C) จังหวัดศรีสะเกษ
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ รอบการประเมินที่ ๑/๒๕๖๘

แผนงาน/โครงการ : สำรองเสปียงสัตว์เพื่อสนับสนุนช่วยเหลือเกษตรกรผู้ประสบภัยพิบัติในพื้นที่
โครงการ : สำรองเสปียงเพื่อเตรียมความพร้อมรับมือภัยพิบัติในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ
กิจกรรม พัฒนาคความมั่นคงด้านเสปียงสัตว์ จัดตั้งคลังเสปียงประจำตำบล

วัตถุประสงค์ :

เพื่อบรรเทาความเดือนร้อนของเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติและแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างทันท่วงที

ตอบสนองนโยบาย

: ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ระยะเวลาดำเนินการ

: ตุลาคม ๒๕๖๗ – กันยายน ๒๕๖๘

สถานที่ดำเนินการ

: หมู่ ๙ ตำบลน้ำคำ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ

งบประมาณ

: งบประมาณสำนักพัฒนาอาหารสัตว์ ตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ (Key Success Factor)

๑. การวางแผนและการประเมินความต้องการของเกษตรกรในพื้นที่ที่ประสบภัยพิบัติ จำนวนสัตว์ที่ต้องการเสปียง และชนิดของเสปียงที่เหมาะสม
๒. การประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการสนับสนุนจากชุมชนและองค์กรท้องถิ่น ทำให้การจัดการเสปียงสัตว์มีความราบรื่นและสามารถเข้าถึงเกษตรกรได้ในวงกว้าง

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

: ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาหารสัตว์ยโสธร

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

: สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดศรีสะเกษ และสำนักงานปศุสัตว์อำเภอเมือง

วิธีการดำเนินการ

ระยะที่ ๑: การเตรียมงาน

๑. ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาหารสัตว์ยโสธร ประสานงานกับสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดศรีสะเกษและสำนักงานปศุสัตว์อำเภอเมือง เพื่อชี้แจงแผนงานและแนวทางการดำเนินงานต่อคณะกรรมการขับเคลื่อนนโยบายของกรมปศุสัตว์ (DLD-C)
๒. คัดเลือกพื้นที่ที่จัดตั้งคลังเสปียงสัตว์ประจำตำบล

ระยะที่ ๒: จัดเตรียมเสปียงสัตว์ จำนวน ๕,๐๐๐ กก.

ระยะที่ ๓: ส่งเสปียงสัตว์ให้คลังเสปียงสัตว์ประจำตำบล

ระยะที่ ๔: ประเมินผลการจัดการเสปียงและการใช้ประโยชน์ และสรุปผลการช่วยเหลือเกษตรกร

ภาพกิจกรรมสรุปผลการดำเนินงาน

ปัญหาอุปสรรคที่พบในการดำเนินงาน

- ขาดความร่วมมือจากชุมชนในระดับท้องถิ่น: ชุมชนหรือเกษตรกรในบางพื้นที่อาจไม่เข้าใจหรือไม่เห็นความสำคัญของการเตรียมความพร้อมรับมือภัยพิบัติ ทำให้ไม่ให้ความร่วมมือในการพัฒนาคลังเสบียง

ข้อเสนอแนะและแนวทางการแก้ไข

- สร้างความร่วมมือจากชุมชนในระดับท้องถิ่น: จัดกิจกรรมหรือการอบรมเพื่อสร้างความตระหนักและความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญของการเตรียมเสบียงสัตว์ในกรณีเกิดภัยพิบัติ โดยร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นในการสื่อสารให้กับเกษตรกรและชุมชน
- การใช้กลไกภายในชุมชน เช่น การจัดตั้งคณะกรรมการหรือกลุ่มทำงานเพื่อร่วมกันบริหารจัดการคลังเสบียงในแต่ละตำบล